

## **S T E N O G R A M A**

**ședinței solemne comune a Senatului și Camerei Deputaților din 2 decembrie 2025**

## **S U M A R**

|    |                                                                                                                |   |
|----|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|
| 1. | Ședința solemnă comună a Senatului și Camerei Deputaților consacrată<br>celebrării Zilei Naționale a României. | 2 |
|----|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---|

## STENOGRAMA

### ședinței solemne comune a Senatului și Camerei Deputaților din 2 decembrie 2025

*Ședința a început la ora 14.38.*

*Lucrările ședinței au fost conduse de domnul Mircea Abrudean, președintele Senatului, și domnul Sorin-Mihai Grindeanu, președintele Camerei Deputaților, asistați de doamna Doina-Elena Federovici, secretar al Senatului, și doamna Patricia-Simina-Arina Moș, secretar al Camerei Deputaților.*

#### **Domnul Mircea Abrudean:**

Domnule președinte al Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Doamnelor și domnilor miniștri,

Domnilor foști președinți ai României,

Stimați reprezentanți ai cultelor religioase din România,

Stimați reprezentanți ai autorităților și instituțiilor centrale din România,

Stimați reprezentanți ai Corpului diplomatic,

Onorată asistență,

Vă rog să-mi permiteți să declar deschisă ședința comună solemnă de astăzi a Senatului și Camerei Deputaților consacrată celebrării Zilei Naționale a României și vă invit să ascultăm imnul național al României.

*(Se intonează imnul național al României.)*

#### **Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:**

Îl invit la tribună pe domnul senator Mircea Abrudean, președintele Senatului.

Vă rog.

#### **Domnul Mircea Abrudean:**

Domnule președinte al Camerei Deputaților,

Domnule prim-ministru,

Stimați colegi,

Distinși invitați,

Am ales să vorbesc astăzi despre ceea ce ne leagă, pentru că suntem o Românie puternică împreună. Când ne adunăm forțele, țara crește. Când ne risipim, pierdem timp și șanse. Suntem mai buni împreună decât dezbinați. Se vede asta în fiecare comunitate care se ajută. Simțim asta în fiecare

proiect dus la capăt. Și știm asta din viețile noastre de zi cu zi. Când avem oameni în jur, mergem mai departe. Când rămânem singuri, orice pas este mai greu.

Avem nevoie unii de alții, oriunde ne aflăm: în orașe sau în sate, în țară sau peste hotare. Românii din diaspora duc numele României în fiecare zi mai departe. Ei trimit bani acasă, aduc idei noi, cer servicii publice mai bune. Cu toții îi vrem aproape. Îi ascultăm, îi respectăm. Pentru că țara nu se măsoară doar în kilometri. Țara se măsoară în legături. Iar legăturile le facem noi.

Avem nevoie de o clasă politică unită. Sigur, fiecare rămâne fidel doctrinei sale și își asumă politica față de alegători și simpatizanți. Dar nimeni, niciodată, nu are voie să lucreze împotriva țării sale. Nimeni nu câștigă voturi pe spatele fricii. A amenința sau a favoriza ieșirea României din Europa și din spațiul euroatlantic, unde ne-am ancorat securitatea, ne-am deschis piețele și am câștigat libertatea de a circula și de a munci, asta este trădare și nu ne jucăm cu aceste câștiguri. România are nevoie de un viitor clar: dezvoltare regională, investiții, un mediu bun pentru afaceri, locuri de muncă stabile, infrastructură, spitale funcționale, școli care pregătesc pentru meserii reale.

Acesta este un moment de renaștere. Am înțeles multe din greșelile trecutului. România trece printr-o perioadă grea, dar asumată politic, de reformă deplină. Și niciodată reformele profunde nu vin ușor. Guvernul luptă să elimine inechitățile, să oprească favoritismele, să taie influențele care au frânat inițiativa și au sufocat meritocrația, pentru că România merită reguli simple și egale, iar cetățenii merită instituții care să-i respecte. Trebuie să recitim istoria, de data asta cu mintea limpede, și să învățăm din greșeli.

Doamnelor și domnilor,

Vă propun ca astăzi să onorăm sacrificiile și să construim din reușite. Istoria nu ne ține pe loc. Istoria ne împinge înainte, dacă o înțelegem. Așa reclădim încrederea în politica de mâine și recâștigăm respectul oamenilor.

România trece printr-un moment greu, dar aceste etape apar în viața fiecărei țări. Nu le putem ocoli și, de aceea, le traversăm – muncim, corectăm, ajustăm și știm că drumul greu se termină.

Vă propun să nu ne mai comparăm, să nu mai punem egal între țări și între parcursuri. Fiecare înaintează în alt ritm. Să nu ne mai judecăm aspru. Sigur că greșim. Greșim cu toții și știm că decidenții poartă o parte mare din judecată, dar ne-o asumăm și o transformăm în responsabilitate.

Doamnelor și domnilor,

Lucrurile cresc atunci când stăm împreună, cresc atunci când ne acordăm timp, cresc atunci când avem răbdare. Astăzi, cu prilejul acestei ședințe comune solemne a Camerei Deputaților și Senatului, vă rog să avem mai multă răbdare. Vă invit la mai multă implicare. Să nu ne mai grăbim fără rost, să nu ne mai jignim și să nu ne mai slăbim singuri rezistența țării noastre. Să ne vedem

fiecare de treaba lui și să facem lucruri, pentru că faptele construiesc și vorbele obosesc. Ne putem certa atunci când greșim, dar ar fi foarte bine, în același timp, să și vorbim mai mult despre reușite și despre ceea ce facem bine.

La mulți ani, România!

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Îl invit la tribună pe domnul deputat Sorin-Mihai Grindeanu, președintele Camerei Deputaților.

**Domnul Sorin-Mihai Grindeanu:**

Domnule președinte al Senatului,

Domnule prim-ministru,

Stimați domni foști președinți ai României,

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Doamnelor și domnilor miniștri,

Onorați reprezentanți ai instituțiilor și autorităților publice centrale,

Stimați reprezentanți ai cultelor religioase,

Stimați membri ai Corpului diplomatic,

Onorați invitați,

Ziua de 1 Decembrie a devenit, din păcate, în ultima vreme, un fel de întrecere despre cine este cel mai patriot și cel mai suveranist din țară. Ca și cum asta înseamnă să strigi cât mai tare că iubești România. Sau să porți tricolorul doar pe 1 Decembrie, dar să-l uiți în dulap până la anul și să crezi că, dacă pui pe Facebook steagul României, ți-ai făcut datoria față de țară.

Adevăratul patriotism nu se măsoară însă în decibeli sau în numărul de postări, ci se socotește în orele de somn pierdute, în kilometrii făcuți la volan înainte de răsărit, în mâinile bătătorite și în grijile purtate în tăcere. Adevăratul patriotism este să-ți faci bine treaba la locul de muncă, zi de zi, fără camere și fără transmisiuni în direct, fără aplauze, fără like-uri.

De aceea, astăzi vreau să spun un simplu și profund „mulțumesc” tuturor celor care, în liniște, construiesc România adevărată.

Tatălui care se trezește la ora 5.00 dimineața ca să ajungă la timp pe șantier, să mai toarne beton pentru încă un kilometru de autostradă.

Mamei care, după opt ore de lucru, vine acasă și se apucă de treburile casei și are timp să verifice și temele cu copiii.

Învățătorului care face 70 de kilometri dus și întors, în fiecare zi, ca să predea la o școală în mediul rural, cu 30 de elevi în clasă.

Asistentei care aleargă să îngrijească bolnavii de pe trei secții.

Și fermierului care seamănă grâul, știind că, dacă nu seamănă el, nu mănâncă nimeni la anul.

Voi sunteți România care nu apare la televizor, care nu se agită pe rețelele sociale, care duce economia înainte. Voi sunteți cei care, cu fiecare gest mic și repetat, puneți cărămidă peste cărămidă la construcția unei țări de care să fim mândri. Asta faceți când ridicați un etaj nou la spitalul din județ, când aprindeți lumina într-o școală reabilitată, când salvați o viață într-o sală de operație.

Dragi colegi,

De-a lungul istoriei, românii au știut mereu să mânuiască armele ca să-și apere țara, dar în viața lor obișnuită erau plugari, mineri, meșteșugari sau negustori. Întotdeauna am fost un popor de eroi pe câmpul de bătaie, dar mai ales de oameni harnici și pricepuți pe timp de pace. Iar cei care pe 1 Decembrie 1918 au făcut România Mare s-au întors a doua zi la munca lor normală: la câmp, la strung, la catedră sau la spital. Toți sunt dovada clară că solidaritatea și unitatea națională nu se fac din lozinci, ci din muncă multă și cu sudoarea de pe frunte.

Aceasta este, de fapt, cea mai prețioasă moștenire lăsată de înaintașii noștri, pe care trebuie să o respectăm, dacă vrem să construim o Românie modernă. O țară în care constructorul din Suceava și inginerul din Timiș, când asistenta din Constanța și minerul din Valea Jiului simt că munca lor contează în mod egal, că este plătită echitabil și respectată la fel de mult.

Din nefericire însă, România este obligată să reziste nu doar provocărilor războiului de la graniță și manipulărilor digitale care ne otrăvesc mințile și sufletele. Un alt mare inamic al unității naționale este dezbinarea socială pe care o seamănă unii chiar aici, în țară: când îi zic profesoarei că e „bugetară”, când îi spun fermierului că „trăiește din subvenții” sau când îi spun pensionarului că este „balast”. A diviza astfel societatea românească a devenit scena unui război hibrid paralel, ca și cum nu era suficient cel propagat din afară.

Cei care împart România în „noi” și „ei”, în „productivi” și „paraziți”, în „reformiști” și „antireformiști” sunt dușmani la fel de mari ai unității noastre naționale. Pentru că România nu va fi niciodată mare cât timp îi punem pe români să se urască între ei. România va fi mare doar când mecanicul din Galați și profesoara din Satu Mare vor simți același sentiment de respect social privind steagul care le suflă deasupra... flutură deasupra capului, când vor avea credința în același viitor sigur pentru copiii lor.

Cred cu toată inima că putem onora cel mai bine memoria celor care au înfăptuit Marea Unire de la 1 Decembrie 1918 apărând, în fiecare zi, munca românilor, prin a nu accepta ca vreun român să fie batjocorit pentru salariul lui cinstit, pentru pensia sa meritată, pentru ca nimeni să nu fie uitat când împărțim roadele efortului acestei țări.

De aceea, azi spun „La mulți ani!” României care construiește, vindecă, educă, apără și iubește în fiecare zi!

Dumnezeu să binecuvânteze pe fiecare dintre români și Dumnezeu să binecuvânteze România!  
Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Îl invit la tribună pe domnul Ilie Bolojan, prim-ministru al Guvernului României. (*Aplauze.*)

**Domnul Ilie Bolojan – prim-ministrul Guvernului României:**

Domnilor președinți ai Senatului și Camerei Deputaților,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Domnilor președinți ai României,

Distinși invitați din partea cultelor, din partea Academiei, Curții Constituționale și a Corpului diplomatic,

Dragi români,

E un moment de sărbătoare, dar și de reflecție. De Ziua Națională, ne amintim că România modernă a fost construită prin voință politică, angajament civic, luptă și sacrificiu.

În 1918, am avut o întreagă generație de oameni de stat și oameni politici care au înțeles că au în față o șansă istorică ce nu poate fi ratată. În condițiile complicate de atunci, după Primul Război Mondial, au reușit ceea ce atunci părea doar un vis imposibil – o țară care să cuprindă toate zonele locuite de români.

Să nu uităm că, 107 ani mai târziu, noi trăim în această țară și între aceste granițe doar pentru că oameni politici de atunci nu s-au resemnat și nu au abandonat visul unei națiuni. Au făcut din acel imposibil normalitatea în care noi trăim astăzi. O bună parte au sfârșit în închisori comuniste, istoria nu a fost blândă cu ei și România acelor ani nu le-a fost recunoscătoare. De aceea, se cuvine să le rostesc numele: Iuliu Maniu, Iancu Flondor, Pantelimon Halippa, Gheorghe Pop de Băsești, Vasile Goldiș, Ionel Brătianu, episcopul Hossu, printre mulți alții. Regele Ferdinand, Regina Maria au avut și ei contribuția lor definitorie. (*Aplauze.*) Aceștia sunt oameni datorită cărora azi putem fi aici, sărbătorind o Românie Mare.

Dar este o zi care aparține atât istoriei, cât și prezentului. Suntem acum într-un alt moment important, un moment care reclamă voință politică, solidaritate și unitate, un moment în care ar trebui să ne inspirăm din voința înaintașilor noștri de a face ce e mai bine pentru România. Astăzi avem partea noastră de responsabilitate să facem o națiune prosperă.

Această prosperitate trebuie însă construită pe o temelie solidă. Casa noastră, România, avea o temelie din ce în ce mai șubredă în ultimii ani. A trebuit să facem ordine în această fundație a casei noastre, ca să putem construi solid în anii care vin, trebuind să facem ordine în finanțele țării și să îndreptăm aceste lucruri. Am fost nevoiți să luăm decizii dificile, cu un război la granițe și sub presiuni

interne. Unele măsuri pe care le-am luat nu au fost deloc populare. Unele au fost chiar dureroase și știu asta. Dar toate au fost necesare, pentru a avea un viitor și pentru a lăsa generațiilor viitoare o țară mai bună decât cea pe care am moștenit-o noi.

Stimați membri ai Parlamentului,

În ultimii ani, încrederea românilor în democrație a fost pusă la încercare. Unitatea noastră, ca națiune și societate, este și ea pusă la încercare în fiecare zi. Dușmanii noștri de astăzi sunt dezbinarea, neîncrederea și lipsa de responsabilitate. Țara noastră are nevoie de responsabilitate politică și de predictibilitate, nu de o confruntare permanentă, nu de instigare și nu de haos.

1 Decembrie ar trebui să fie un moment de unitate în jurul valorilor fundamentale ale statului român: democrație, libertate, lege și respectul pentru fiecare cetățean. Acestea sunt coloana vertebrală a României moderne, iar în inima statului național unitar român, consacrat la 1 Decembrie 1918, stă vocația noastră occidentală și europeană. Să nu uităm că apartenența la lumea occidentală și valorile ei fac parte din ADN-ul națiunii noastre.

Dragi români,

Țara noastră este parte a unei lumi nesigure, într-o schimbare rapidă. Ce facem în următoarea perioadă ne va defini parcursul pe termen lung. Când ne vom reuni anul viitor pentru a celebra Ziua Națională, îmi doresc ca fiecare dintre noi să poată spune că și-a făcut datoria, că nu am pierdut timpul în confruntări fără rost, cu mize mici, personale, ci am făcut ce era corect și necesar pentru țara noastră și pentru viitorul copiilor noștri.

Eu am încredere în România. România pe care o cunosc are oameni îndrăzneți, inventivi și inovatori, oameni care nu se lasă bătuți, oameni care au reușit. România pe care o știu are familii de oameni decenti, cu credință și cu dragoste, oameni care cred în ziua de mâine, care stau cu fruntea sus în fața vremurilor, oricât de grele ar fi, oameni care fac în fiecare zi, acolo unde sunt, o țară mai bună.

La mulți ani, România!

La mulți ani tuturor românilor!

Dumnezeu să aibă în pază țara noastră! (*Aplauze.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Potrivit celor convenite în ședința Birourilor permanente reunite, în cadrul ședinței solemne vom avea intervenții din partea Grupurilor parlamentare, din cele două Camere ale Parlamentului, ale PSD, AUR, PNL, USR, UDMR și minorităților naționale în limita a 5 minute pentru fiecare grup parlamentar. De asemenea, Grupurilor S.O.S. România, POT și PACE – Întâi România, precum și reprezentanților senatorilor și deputaților neafiliați li se acordă 3 minute.

În continuare, dau cuvântul reprezentantului Grupurilor parlamentare AUR.

Domnul senator Petrișor Peiu și domnul senator Mircea Chelaru.

**Domnul Petrișor-Gabriel Peiu:**

Sunt câteva lucruri care trebuie spuse de fiecare dată când aniversăm România Mare.

În primul rând, faptul că atunci când, între 1918 și 1920, s-a dublat teritoriul țării și s-a dublat suprafața... și s-a dublat populația țării, acest lucru a costat România o sumă echivalentă cu două PIB-uri anuale. Primul lucru care ne vine în minte este să ne întrebăm: ar fi astăzi dispusă România să cheltuie, păstrând proporțiile, 130 de miliarde de euro pentru a se reunifica cu Basarabia?

Mai departe. Ceea ce a contat în consolidarea unei națiuni a fost efortul de a aduce pace socială și de a înlătura nedreptățile. Nu întâmplător, primul act major din România Mare a fost reforma agrară, care s-a făcut în proporții diferite în provinciile istorice ale României. Și pentru că s-a spus, s-a vorbit, s-a anunțat o listă de creatori ai României Mari, îmi fac și eu datoria să adaug la această listă pe cel care a contribuit aducând ideea de coeziune socială, și anume Ion Mihalache. Sărăcia rămâne și astăzi o provocare pentru România.

Nu în ultimul rând, vreau să spun un singur lucru despre viitor: dacă vrem să mai avem România, ar trebui să nu mai acceptăm niciodată ce s-a întâmplat în ultimele șase luni. În ultimele șase luni, oameni buni, efortul de reformă al Guvernului a redus numărul de personal bugetar cu 41 000 de oameni. Dintre aceștia, 31 000 sunt din învățământul preuniversitar, 6 000 din învățământul universitar și încă vreo 500 din anumite unități speciale de învățământ preuniversitar plus 500 de la spitalele coordonate central.

Dacă așa credeți că vom mai sărbători România... *(Aplauze.)*

**Domnul Mircea Abrudean:**

Domnul senator Mircea Chelaru.

**Domnul Mircea Chelaru:**

Distinșii mei compatrioți,

Onorată adunare națională,

A celebra ziua națională, în opinia mea, este ca și cum ai intra într-un templu al sacrului, iar vorbele noastre ar trebui să fie ca o rugă către Dumnezeu, prin care noi înșine trebuie să ne înălțăm.

Am auzit că pe unii încă îi deranjează această zi și își pun panglică neagră la rever.

Domnilor,

Statul românilor nu a fost cadoul nimănui, el este darul lui Dumnezeu, răscumpărat, atenție, cu sângele neamului de peste veacuri. Acest stat nu s-a născut din nimic, el s-a plămădit în uterul istoric,

care a fost oferit apoi seminției noastre. Întrebarea pe care ne-o punem astăzi: suntem noi, epigonii, demni de jertfa lor?

Ieri la Alba Iulia, părintele episcop, în Te Deum, a pomenit pe cei ce, în continuitate, au dus la acel moment astral: Burebista, Decebal, Regalian, Mihai Voievod, inclusiv cei care s-au jertfit ulterior, sub marele comandament al ordinului de a întregi țara.

Iată de ce, cu acest prilej, eu simt nevoia – și transmit către cei care încă cârcotesc – să ne cerem iertare lui Mihai Voievod Viteazul că n-am știut să ținem moștenirea lui întreagă. Să cerem iertare... (*Aplauze.*) lui Ferdinand Întregitorul și Reginei-Rege Maria că am prăpădit moștenirea ei.

Iată de ce trebuie să ne gândim și la cei care s-au supus marelui ordin și au trecut să sfarme hotarul nedrept de la răsărit și miazănoapte – sunt și odihnindu-se pe veci sub brazdele de la Storojineț, Țiganca, Orhei, la Stalingrad și mai apoi la Oarba din Mureș, la Budapesta sau în Tatra. Lor să le cerem iertare! (*Aplauze.*) Se... (*Microfon întrerupt.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Mulțumim, domnule senator. (*Aplauze, replici neinteligibile.*)

Mulțumesc, domnule senator, timpul a expirat. (*Aplauze.*)

În continuare, din partea Grupurilor parlamentare PNL, domnul deputat Gigel Știrbu.

**Domnul Gigel-Sorinel Știrbu:**

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor, domnilor, bună ziua!

La mulți ani vă urez tuturor!

O să încerc să mă încadrez în cele 5 minute alocate.

În astfel de momente, doamnelor și domnilor, este inevitabil să nu folosești cuvinte care să ajungă la inima fiecărui român. Chiar dacă n-ai vrea să folosești astfel de cuvinte, chiar este indicat să le folosești, pentru că un astfel de moment istoric pe care noi astăzi îl celebrăm sub această frumoasă aulă a Parlamentului reprezintă... reprezintă, putem spune, tot ceea ce a făcut mai de preț această nație timp de două milenii.

Dar acest moment de 1 Decembrie 1918 nu a venit din neant. Acesta a fost pregătit. A fost pregătit de generații întregi, cu 300 de ani, cu trei veacuri, înainte. Banul Craiovei, domnitorul Mihai, domnitorul Țării Românești, a unit toate cele trei provincii sub o singură pecete, tocmai, iată, la Alba Iulia. Cu 70 de ani înainte de 1918, generația pașoptistă, tinerii pregătiți în marile universități ale Europei – Paris, Viena sau Berlin – au încercat să facă o revoluțiune, care timp de 30 de ani a reușit să facă Unirea cea Mică, să întemeieze regatul, să aducă un domnitor străin pe tronul României și să pună bazele principalelor fundamente și fundații ale statului român. Toate acestea au condus la actul istoric de la 1918.

La 1918, acest lucru s-a întâmplat pentru că a existat o generație matură, o generație educată în spirit românesc, o generație care s-a născut, a crezut și a crescut în acest ideal al întregirii spiritelor românești. Diferența, dragii mei, între acele generații, care au avut idealuri, care au avut un țel, și generațiile de astăzi, generația noastră, este că această generație nu și-a identificat încă țelul pe care să-l urmeze.

În ultimii 20 de ani, toate generațiile au avut un ideal. Generația pașoptistă a avut un ideal, generația antebelică a avut un ideal, generația sau generațiile interbelice au avut un ideal – idealul de a crea un stat puternic, prin vechea sintagmă liberală „Prin noi înșine!”. Generația străbunilor noștri, străbunicilor și bunicilor noștri a avut un ideal – să scape de cei 50 de ani de beznă comunistă. Și iată că în '90 s-a întâmplat acest lucru – în decembrie '89. Cei care erau maturi politic în 1990 au avut un ideal, acela de a așeza România la masa țărilor europene, și au reușit să introducă România în Uniunea Europeană și să bage România în cea mai puternică alianță militară existentă pe planetă.

Care este idealul acestei generații? Care este țelul acestor generații?

Nu este niciunul. Eu nu am identificat.

Și există câteva întrebări la care fiecare dintre noi sau toți laolaltă trebuie să răspundem.

Dacă astăzi ar trebui să facem Unirea cea mare, generația noastră ar fi pregătită să facă această unire? Dacă astăzi, cei care au făcut, acum 107 ani, Unirea cea mare și-ar întoarce privirea de pe Câmpiile Elizee, unde se află eroii și oamenii viguroși, către noi, ar vedea astăzi România ca o oglindă a tot ceea ce și-au dorit ei să fie România?

La aceste întrebări, dragii mei, ar trebui să avem un răspuns în singurătatea sufletului nostru, în singurătatea conștiinței noastre. Fiecare dintre noi ar trebui să răspundem. Și, dacă nu găsim răspunsuri la aceste întrebări, fiecare dintre noi trebuie să răspundem la următoarea întrebare – la care doar poetul național a răspuns –, fiecare trebuie să răspundem la această întrebare: „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”? Pentru că, atunci, fiecare dintre noi, în sânul familiei sale, va găsi acest răspuns.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea Grupurilor parlamentare USR, domnul deputat Alexandru Dimitriu.

Și domnul senator Ștefan Pălărie.

Primul ia cuvântul domnul Ștefan Pălărie.

**Domnul Ștefan Pălărie:**

Mulțumesc, domnule președinte.

La mulți ani, români!

La mulți ani, distinși invitați!

La mulți ani, dragi colegi!

Îmi doresc ca ziua noastră națională să fie un moment de unire, de unitate nu doar în idealuri generoase, dar și un prilej de a ne uni munca de zi cu zi.

Cu toții, cu toții din această sală ne dorim pentru români o viață mai bună. Atunci, de ce pare că uneori nu reușim să găsim calea compromisului constructiv?

Chiar dacă românii au votat apăsător și au vorbit prin votul lor și au cerut schimbare, pare că unii încă mai speră că vocea lor poate să fie ignorată. Și vă spun că acest lucru nu este posibil. Oamenii vor continua să vorbească la vot și vor continua să strige la vot. Și o fac pentru că au senzația că interesele cuiva sunt puse mai presus în fața dreptății sau interesului României pe termen lung. E momentul ca aceste piedici să nu mai existe în drumul nostru și e momentul ca aceste interese să amuțească.

În egală măsură, e timpul să vorbim despre patriotism de Ziua Națională, în sensul apartenenței noastre la lumea europeană și occidentală, cea care cu adevărat a adus prosperitate și progres material, și în niciun caz patriotismul ca prilej de a fi izolați undeva către Est. Nu avem nevoie să ne spună cineva din Est ce înseamnă patriotism și nu avem nevoie de instrucțiuni de patriotism scrise în limba rusă.

Cred cu tărie că, de fapt, asta este ceea ce avem de făcut în anul 2025, așa cum am făcut-o, ca națiune, în 1918 – o unire cu adevărat. În fața celor care doresc să dezbină România, avem nevoie de unitate națională. În fața celor care doresc ca România să deraieze, avem nevoie de unitate națională. Și în fața celor care vor să își păstreze, pe ici pe colo, niște privilegii de castă, avem nevoie de unitate națională. Pentru că asta înseamnă să fim uniți, toți împreună, nimeni special, toți alături, deopotrivă. Cetățeni, primari, magistrați, angajați în companii mari sau mici, angajați la stat, mame vulnerabile, persoane defavorizate, toți, toți sunt români.

Și mai spun un lucru la final, un lucru pe care îl am mereu în suflet. Doar o țară cu educație înaltă poate ajunge la înălțime. Să nu ne mințim. Nu există altă cale și niciun guvern nu poate ignora acest mare adevăr.

La mulți ani, România! (*Aplauze.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Domnul deputat Dimitriu.

**Domnul Alexandru-Paul Dimitriu:**

De ce ne tremură inima în momentul în care auzim imnul României? De ce ne tremură inima de plăcere în momentul în care un român câștigă ceva? Pentru că există această noțiune care, din păcate, este folosită și peiorativ și contra ei, și anume „patriotismul”.

Patriotismul este despre ceea ce simți aici, la tine în inimă, și nu este despre ce vorbești. Pentru că, atunci când vorbești, scoți doar sunete dacă nu simți cu adevărat această noțiune. Și, când vorbești despre patriotism adevărat, te gândești la copiii tăi, te gândești la părinții tăi, la bunicii tăi și la cei care

au făcut sacrificii ca tu să ai posibilitatea să exiști, ca România să aibă posibilitatea să existe. Și ceea ce rămâne pe umerii noștri – și lucrul ăsta trebuie să-l înțelegem, dragilor – este că avem o responsabilitate ca ceea ce au făcut ei să facem și noi în continuare.

Oricât de neplăcut poate să fie câteodată... și suntem, din nefericire, în acest moment cu o Românie care este bolnavă, trebuie s-o facem bine. Și, ca să o faci bine, trebuie să faci sacrificii. Și ca să faci sacrificii cu adevărat, astfel cum face Guvernul Bolojan, trebuie să iei măsuri dure și trebuie să afirmi lucrul ăsta și să convingi oamenii că așa stau lucrurile.

Și, da, există pericolul extremist, există pericolul populist – care nu era înaintea extremiștilor, dar tot rău era – care vor spune de fiecare dată: „Uite, ticăloșilor, creșteți taxe!” Dar nu ne dorim să creștem taxe. Pentru că fără aceste creșteri, fără aceste intervenții chirurgicale mai dureroase sau mai puțin dureroase, România s-ar sfâșia, România n-ar mai putea să prospere.

Și este de datoria noastră s-o spunem apăsător și ferm: suntem responsabili! Și ca să fim toți responsabili, trebuie să avem aceeași voce în momentele acestea de cumpănă, pentru că, altfel, ne batem joc de aceea ce au realizat cei dinaintea noastră.

Și răspunderea noastră este ca, peste 100 de ani, cei care vor veni după noi să poată să spună în continuare pe 1 Decembrie „La mulți ani, România!”. (*Aplauze.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea Grupurilor parlamentare UDMR, domnul senator Turos Lóránd.

**Domnul Turos Lóránd:**

Domnilor președinți,

Onorați invitați,

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Astăzi, de Ziua Națională a României, celebrăm nu doar un moment istoric, ci și responsabilitatea de a construi o țară în care fiecare cetățean se simte respectat, protejat și ascultat.

Nu întâmplător încep cu cetățeanul. Fără încrederea lui în instituțiile statului, fără convingerea că va fi apărat atunci când viața îl pune la încercare, statul devine o formă goală, lipsită de forță.

Statul trebuie să fie în slujba cetățeanului. Doar atunci cetățeanul va accepta sacrificii pentru binele comun. Iar noi, cei care avem onoarea de a reprezenta alegătorii, trebuie să fim solidari cu ei, să le arătăm prin exemplu personal că nu cerem niciodată sacrificii pe care nu suntem gata să le facem și noi. Trebuie să mergi printre oameni ca să înțelegi realitatea de astăzi, să simți neîncrederea, îngrijorarea, uneori chiar nervozitatea și furia lor.

Astăzi trebuie să spunem cu sinceritate: românii și maghiarii se raportează diferit la istoria ultimului secol. Marea Unire a fost pentru români împlinirea unui ideal. Pentru maghiari, o pierdere majoră. Minoritatea maghiară a fost lipsită de drepturi esențiale în secolul trecut, iar, deși după 1989 situația s-a îmbunătățit, suntem încă departe de ceea ce promitea Rezoluția de la Alba Iulia – egalitate deplină între naționalități.

Astăzi provocările sunt multiple. Economia trece prin momente delicate: inflație, creștere modestă, neliniște socială. Oamenii simt presiunea în fiecare zi.

De aceea este nevoie de abordare mai curajoasă. Trebuie să inovăm, să muncim mai mult. Doar așa putem reconstrui încrederea și putem pune economia pe direcția corectă. Cine nu ține pasul, rămâne în urmă. Iar România nu-și poate permite asta.

Doamnelor și domnilor,

Mai clar ca oricând, trebuie să spunem răspicat: România nu poate progresa fără un parteneriat real între majoritate și minorități, între stat și cetățeni. Acest parteneriat trebuie construit prin respect, prin drepturi egale și prin aplicarea angajamentelor pe care România și le-a asumat în fața istoriei și a comunităților sale.

Astăzi patriotismul nu poate fi manifestat doar prin declarații sau prin cocarda purtată cu ocazia sărbătorilor. Patriotismul nostru, al tuturor, trebuie să se regăsească în acțiunile noastre de zi de zi, în modul de a trăi, prin respect față de legi, prin respectul față de fiecare cetățean al acestei țări. A fi patriot înseamnă a te implica, a-ți plăti taxele, a-ți crește copiii în spiritul valorilor morale, al respectului, al onestității, al integrității și a contribui prin munca ta la prosperitatea României.

Noi, maghiarii din România, ne-am dovedit loialitatea prin muncă, prin dialog, prin contribuție reală. Acum, este rândul statului să-și demonstreze prin fapte loialitatea față de toți cetățenii săi, indiferent de etnie.

România are nevoie de stabilitate, dar nu de una mimată, are nevoie de reforme, dar nu de reforme împotriva oamenilor și are nevoie de parteneri politici care spun adevărul, nu ceea ce dă bine în aplauzele momentului.

UDMR va rămâne un partener loial pentru reforme și stabilitate și pentru modernizarea României, dar vom fi în același timp fermi în apărarea comunității noastre.

Astăzi, cu respect pentru istorie și cu încredere în viitor, vă spun „La mulți ani!” tuturor cetățenilor care construiesc această țară zi de zi cu suflet și responsabilitate.

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea Grupului parlamentar al minorităților naționale, domnul deputat Varujan Pambuccian.

**Domnul Varujan Pambuccian:**

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Astăzi sărbătorim, de fapt, unul dintre momentele astrale ale României, moment care s-a petrecut în urmă cu 107 ani la Alba Iulia, moment în care, în fața unei adunări populare mari, a fost citit un document excepțional, rod al unei minți luminate pe care, din păcate, am cam uitat-o. Vorbim puțin despre acest om. El se numea Vasile Goldiș și a fost, probabil, una dintre cele mai echilibrate minți politice ale vremii și una din cele mai avansate minți politice ale vremii.

M-am bucurat când am auzit astăzi enumerarea numelor celor care au fost atunci părinți fondatori ai națiunii române moderne și ai României Mari. Numele astea trebuie să nu le uităm, faptele lor trebuie să nu le uităm, dar și ce au scris trebuie să nu uităm.

Știți, câteodată mă gândeam că se vorbește mult de tot despre Alba Iulia – cam așa cum unii spun că sunt creștini, dar n-au citit Biblia. Adică, din când în când, e bine să citim acest document.

Noi am făcut un lucru de câteva ori până acum în... de 1 Decembrie, și anume am dat citire acestui document, dar nu prin vocea noastră, ci prin vocea episcopului Hossu – este o înregistrare excepțională, poate că și anul viitor o să reluăm acest bun obicei – care citește stenograma de la tribuna de la care el s-a adresat mulțimii și care cuprinde și acest document gândit în principal de Vasile Goldiș.

El a fondat o națiune modernă, o națiune modernă compusă din... cum spune documentul, din „popoarele trăitoare” în acea vreme pe teritoriul României. Și a fost atât de bine gândit acel document, încât, ori de câte ori ne-am abătut de la el, a fost rău și pentru națiunea română, și pentru România, ca stat. Ori de câte ori am mers în direcția acelui mod de a gândi, a fost bine și pentru națiunea română și România a fost mare.

Este... cred că puține națiuni în lumea asta se pot lăuda cu un document fondator atât de puternic. Cred că puține națiuni au reușit să se mobilizeze în jurul unei asemenea document care vorbește despre construcție, vorbește despre echilibru, vorbește despre drepturi cetățenești și vorbește despre drepturi ale popoarelor care formează națiunea. De aceea, din rândul celor care compun grupul nostru parlamentar – și erau atunci în Ardeal –, cam toți au avut adunări similare cu cea de la Alba Iulia, de susținere a acestui document, pentru că el se adresa unei construcții, unei construcții care era incluzivă și nu era împotriva nimănui. Și lucrul ăsta este unul dintre aspectele extraordinare ale arhitectului politic care a fost Vasile Goldiș.

Cred că el a inspirat generația care a urmat imediat după război, după marele război, pentru că așa au apărut, sub conducerea Marii Case Regale a României, a Regelui Ferdinand, au apărut generații puternice de ingineri, de profesori, de medici care au construit țara asta... *(Microfon întrerupt, aplauze.)*

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea Grupului parlamentar S.O.S. România din Camera Deputaților, domnul deputat Oltenașu Sorin-George.

**Domnul Sorin-George Oltenașu:**

Domnule prim-ministru,

Domnilor președinți,

Distinși invitați,

Stimați colegi,

În această ședință solemnă, dedicată zilei de 1 Decembrie, mă înclin cu respect în fața celor care au făcut posibilă Marea Unire și au pus temelia României moderne.

Este ziua în care ne reamintim că destinul acestei națiuni a fost clădit prin sacrificiu, curaj și iubire de țară. Nu vorbim doar despre un moment istoric, vorbim despre un legământ, acela de a păstra unitatea, demnitatea și libertatea poporului român.

Ca deputat al României și al Partidului S.O.S. România, cred cu tărie că datoria noastră este să ne ridicăm la înălțimea înaintașilor noștri. Ei nu au făcut compromisuri în fața greutăților, iar noi nu avem dreptul să facem compromisuri în fața nelegiuirilor. Avem obligația să păstrăm suveranitatea țării, să veghem la bunăstarea cetățenilor și să redăm românilor încrederea într-un stat care lucrează pentru ei, nu împotriva lor.

Ziua Națională nu este doar o ceremonie, ci un moment de reflecție. Să ne întrebăm cu sinceritate: ce Românie lăsăm generațiilor viitoare? Una dezbinată sau una unită? Una dependentă sau una puternică? Una din care românii pleacă sau una în care românii se întorc?

În acest spirit, reafirm angajamentul meu și al colegilor mei din Partidul S.O.S. România de a face România mare din nou, de a apăra interesele României și ale românilor, de a lucra împreună pentru o țară care își respectă cetățenii și își poartă cu demnitate numele în lume.

România se află din nou la răscrucea istoriei. Să nu-i dezamăgim pe cei care au făcut această țară „dodoloață”, pe cei care, acum 107 ani, au venit pe jos să înfăptuiască Unirea, pe cei 1 228 de reprezentanți care au strigat la unison: „Vrem Unire!”

La mulți ani, România!

La mulți ani tuturor românilor din țară și din afara granițelor!

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea Grupului parlamentar POT din Camera Deputaților, dacă dorește cineva să ia cuvântul.

**Doamna Gabriela Porumboiu:**

Din partea POT, vorbește deputat de Dolj Gabriela Porumboiu.

Mulțumesc, domnule președinte.

Dragi români,

De 1 Decembrie sărbătorim cea mai puternică lecție pe care ne-au lăsat-o înaintașii noștri – lecția Unirii. În 1918, românii au înțeles că doar împreună pot împlini un vis mareț. Nu diferențele, nu distanțele, nu greutățile au contat, ci voința de a clădi o țară demnă, unită și puternică.

De aceea 1 Decembrie nu este doar un moment al trecutului, este o misiune pentru prezent, dar mai ales pentru viitor. În fiecare zi trebuie să ne întrebăm: ce facem noi astăzi, ca România de mâine să fie mai bună decât cea pe care am găsit-o?

Avem datoria față de înaintașii noștri să ne unim în acțiune, să ne asumăm datoria de a construi, să ne organizăm, să ne implicăm, să nu mai așteptăm ca altcineva să schimbe ceea ce noi putem schimba prin voință, determinare și curaj.

România nu se eliberează singură de neputință, de nepăsare, de dezbinare. Eliberarea României din acest sistem nociv începe cu noi.

Astăzi, mai mult ca oricând, avem datoria morală și istorică de a continua ceea ce s-a început la Alba Iulia în 1918 – să ne unim pentru credința vie în România și să luptăm împreună pentru demnitatea și libertățile noastre.

Dragi români,

Sărbătorim astăzi – zi cu recunoștință, dar și cu determinare. Avem o misiune de români de îndeplinit: să ne ridicăm la înălțimea trecutului nostru și să dăm viitorului o Românie mai unită, mai dreaptă și mai puternică.

La mulți ani, România!

La mulți ani, români de pretutindeni!

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea Grupului parlamentar PACE – Întâi România din Senat, doamna senator Cerva Nadia-Cosmina.

**Doamna Nadia-Cosmina Cerva:**

Stimați colegi,

Stimați invitați,

Dragi români,

În această zi de 1 Decembrie, Ziua Națională a României, zi de recunoaștere a valorilor noastre fundamentale, reafirmăm rolul solemn al Constituției, ca supremă garanție a continuității democratice, ca scut al fiecărui cetățean și ca temelie a ordinii noastre comune.

Drepturile și libertățile fundamentale nu sunt simple declarații formale, ele sunt expresia respectului datorat fiecărei vieți, fiecărui destin, fiecărei convingeri din această țară.

În centrul oricărui stat democratic, așa cum este și România, se află ființa umană și pentru libertățile căreia se definește demnitatea. În acest sens, Constituția României consacră un amplu ansamblu de drepturi și libertăți ce garantează protecția individului, participarea responsabilă la viața publică și funcționarea echilibrată a societății. Acestea nu sunt simple enumerări juridice, ci expresia unui angajament solemn – acela ca statul să servească cetățeanului, iar cetățeanul să-și exercite libertățile cu responsabilitate și respect față de ceilalți.

Constatând că există situații în care cele trei puteri ale statului nu își exercită prerogativele și rolul constituțional și își arogă competențe conferite prin lege unei alte puteri, cu afectarea echilibrului dintre autoritatea legislativă, autoritatea executivă și autoritatea judecătorească, prin care se garantează funcționarea eficientă a democrației constituționale – și aici exemplificăm, pe scurt: Parlamentul, care nu a pus în acord dispozițiile Constituției... dispozițiile Constituției... o serie de prevederi declarate neconstituționale, astfel permițând... scuze, Guvernul, care a emis un număr semnificativ de ordonanțe de urgență care conțin norme care afectează drepturi și libertăți fundamentale, cu încălcarea art.115 alin.(4) și (6) din Constituția României, instanțele judecătorești, care nu respectă deciziile Curții Constituționale, procurorii din cadrul Ministerului Public, care își încalcă obligațiile constituționale, Curtea Constituțională a României, unde există cazuri în care perioada scursă de la înregistrarea unei excepții de neconstituționalitate și până la soluționarea acesteia trec aproape doi-trei ani –, înțelegem că, pentru a intra în matca constituțională, cele trei puteri ale statului ar trebui să conlucreze în conformitate cu principiul constituțional al separației puterilor, să-și ia angajamentul față de poporul român și să-și exercite cu bună-credință rolul și îndatoririle.

Ziua de 1 Decembrie nu este doar comemorarea unui act istoric, ci și angajamentul...  
(Microfon întrerupt, aplauze.)

**Domnul Mircea Abrudean:**

Din partea deputaților și senatorilor neafiliați, doamna deputat Vârgă Mariana și domnul senator Vela.

**Doamna Mariana Vârgă:**

Distinși invitați,

Stimați colegi,

Grupul deputaților independenți din Parlamentul României spune: „La mulți ani!” poporului român, „La mulți ani!” României, „La mulți ani!” românilor din țară și din străinătate.

Noi afirmăm astăzi... reafirmăm, de fapt, devotamentul nostru față de România și dorința noastră de a lupta pentru ca țara noastră să-și recapete demnitatea și onoarea pe care le merită.

De Ziua Națională a României, președintele țării ne-a certat și ne-a spus că ar trebui să facem apel la echilibru, la liniște și pace, să avem un ton calm în orice confruntare.

Așa este, domnule președinte, dar sunt unele lucruri care se spun cu glas tare. Și eu spun astăzi, aici că România nu trebuie angrenată în conflicte care depășesc capacitatea ei strategică de apărare. Spun astăzi că noi vrem pace, nu război, noi nu mai vrem înarmare și nu mai vrem împovărearea poporului român.

A mai descoperit președintele României, tot de Ziua Națională, că România are un potențial imens.

Da, domnule președinte, România are un potențial imens: uman, cultural, economic, dar îl are pentru ea, nu pentru străini. Țara noastră trebuie reabilitată, nu mai trebuie să stea în genunchi. Înțelegem parteneriatele strategice și orice înțelegeri, dar nu pentru sărăcirea poporului român.

În încheiere, vreau să vă spun că Ecaterina Teodorescu a spus pe câm... *(Microfon întrerupt, aplauze.)*

**Domnul Mircea Abrudean:**

Mulțumim.

Domnul senator neafiliat Vela, pe timpul pus la dispoziție de Grupul POT din Camera Deputaților. Mai aveți un minut și cinci secunde.

**Domnul Gheorghe Vela:**

Există o icoană în bisericile ortodoxe de Răsărit care are ca protagoniști pe Hristos în centru, prorocii Vechiului Testament la stânga, apostolii Noului Testament la dreapta. Prorocii arată cu mâna – „Va veni Mesia!”, apostolii spun „A venit Mesia!”.

Metaforic vorbind, stau lucrurile și în ceea ce privește momentul Unirii. Toți cei care au trăit înainte de acest moment au spus „Se va împlini!”, s-au rugat, s-au jertfit pentru el. Dar cei care au trăit după acest moment n-au avut râvna celor care l-au așteptat, pentru că cei care au trăit înainte au știut doar de interesul românilor, dar cei care au trăit după el s-au gândit și la alte interese.

Să ne dea Dumnezeu râvna să avem voința și patriotismul românilor dinainte de Unire ca să ducem România mai departe!

Vă mulțumim. *(Aplauze.)*

**Domnul Mircea Abrudean:**

Doamnelor și domnilor senatori și deputați,

Declar închisă ședința solemnă comună a Senatului și Camerei Deputaților consacrată celebrării Zilei Naționale a României.

Revenim după o scurtă pauză, de cinci minute, în care le mulțumim invitaților pentru prezență.

*Ședința s-a încheiat la ora 15.44.*